

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการออกนัดพบเร็วของวัยรุ่นหญิงในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนหญิง อายุ 17 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จากโรงเรียนรัฐบาลรูปแบบสหศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำนวน 619 คน โดยผู้วิจัยคัดเลือกโรงเรียนแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 10 โรงเรียน แล้วสุ่มห้องเรียนโรงเรียนละ 3 ห้อง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป แบ่งเป็น

1. ข้อมูลส่วนบุคคล
2. ข้อมูลพฤติกรรมการออกนัดพบ
3. ข้อมูลพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตกับเพศตรงข้าม
4. จำนวนเครือข่ายของกลุ่มเพื่อน

ส่วนที่ 2 แบบวัด ทั้งหมด 6 ฉบับ ได้แก่

1. แบบวัดการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว ที่ผู้วิจัยแปลจาก Ryan, et al. (2005) จำนวน 25 ข้อ
2. แบบวัดการรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวคิดของ Ajzen and Fishbein (1980) จำนวน 6 ข้อ
3. แบบวัดอิทธิพลของสื่อ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง โดยดัดแปลงจาก Brown, et al. (2005) จำนวน 28 ข้อ
4. แบบวัดการเห็นคุณค่าของตนเองสำหรับนักเรียน เป็นแบบวัดความภูมิใจในตนเองฉบับย่อ (The School Short Form) ซึ่งแปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทยโดย สิทธิพงศ์

วงศ์วิวัฒน์ (2548) จำนวน 25 ข้อ

5. แบบวัดการรับรู้การควบคุมดูแลของพ่อแม่ เป็นแบบสอบถามวัดการรับรู้การควบคุมดูแลของพ่อแม่ (Parental Monitoring) ซึ่งแปลและพัฒนาโดย นางสาวธิตนาถ ถิมอรุณ จำนวน 12 ข้อ

6. แบบวัดการรับรู้รูปร่างหน้าตาของตนเองและผู้อื่นคพบ เป็นการประเมินตนเอง โดยผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยสร้างข้อคำถามขึ้นเอง จำนวน 2 ข้อ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ผู้วิจัยหาเกณฑ์เกณฑ์อายุที่สมควรในการออกนัดพบกับเพื่อนชายของวัยรุ่นหญิงตามมาตรฐานสังคมไทย
2. ขออนุญาตใช้แบบวัด และสร้างแบบวัดที่ต้องใช้ ตามแนวคิด ทฤษฎี และแปลแบบวัดที่มีต้นฉบับเป็นภาษาอังกฤษให้เป็นภาษาไทย จากนั้นนำแบบวัดต่างๆ ไปตรวจสอบคุณภาพก่อนนำไปใช้
3. นำแบบวัดไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อทดสอบคุณภาพของแบบวัด
4. นำแบบวัดที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพปรับปรุงแก้ไขแล้วไปเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนหญิง อายุ 17 ปี จำนวน 619 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาเพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ Discriminant Analysis แยกกลุ่มตัวอย่างที่ออกนัดพบเร็ว กับกลุ่มตัวอย่างที่ออกนัดพบไม่เร็ว โดยวิธีการวิเคราะห์แบบขั้นตอน (Stepwise)

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่า ร้อยละ 48.80 ออกนัดพบไม่เร็ว และร้อยละ 51.20 ออกนัดพบเร็ว
2. ตัวแปรที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการออกนัดพบเร็ว 8 ตัวแปร สามารถจำแนกความแตกต่างระหว่างกลุ่มวัยรุ่นทั้งสองกลุ่มออกจากกันได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Wilks' Lambda = .760, $p < .001$) ได้แก่ ผลการเรียน การรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อน เครือข่ายกลุ่มเพื่อน การรับรู้รูปร่างหน้าตาของตนเอง พฤติกรรมการติดต่อสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตกับเพศตรงข้าม รายรับโดยเฉลี่ยในแต่ละวัน พ่อแม่แยกกันอยู่ และประวัติการออกนัดพบของพี่น้อง

3. กลุ่มวัยรุ่นหญิงที่ออกนัดพบเร็วจะมีผลการเรียนต่ำกว่า มีการรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อนสูงกว่า มีเครือข่ายกลุ่มเพื่อนมากกว่า มีการรับรู้รูปร่างหน้าตาของตนเองดีกว่า มีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตกับเพศตรงข้ามมากกว่า ได้รายรับโดยเฉลี่ยในแต่ละวันมากกว่า มีแนวโน้มที่จะอยู่ในครอบครัวที่มีพ่อแม่แยกกันอยู่ และมีประวัติการออกนัดพบของพี่น้อง คือ พี่น้องเคยออกนัดพบ ทั้งนี้จากการวิเคราะห์พบว่า ความแม่นยำในการพยากรณ์ มีความถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 72.70

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ในการศึกษาครั้งต่อไปอาจจะศึกษาปัจจัยคัดสรรของพฤติกรรมการออกนัดพบเร็วในเพศชายบ้าง เพื่อเปรียบเทียบหาปัจจัยที่เหมือนกัน หรือแตกต่างกันกับเพศหญิง
2. เกี่ยวกับปัจจัยเครือข่ายกลุ่มเพื่อน อาจจะมีการนำเรื่องของเพศของสมาชิกในเครือข่ายกลุ่มเพื่อนมาศึกษาเพิ่มเติม เพราะเพศของสมาชิกในกลุ่มอาจจะมี ความเกี่ยวข้องกับการออกนัดพบเร็วของวัยรุ่น